

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o K 155409 24 Kž
Brčko, 24.09.2024. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE !

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Srđana Nedić kao predsjednika vijeća, Amele Mustafić i Roberta Jovića kao članova vijeća, uz učestvovanje Zinete Abdul Razzak kao zapisničara, u krivičnom postupku protiv optuženog A.S. zv. „S.“ iz T., zbog krivičnog djela - Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga - iz člana 232. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 19/20-prečišćeni tekst), odlučujući o žalbi branioca Mirze Fazlića, advokata iz Brčkog, podnesenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 155409 24 K od 27.05.2024. godine, nakon javne sjednice krivičnog vijeća održane dana 24.09.2024. godine, u prisustvu tužioca Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine Dejana Jovanović, branioca i optuženog, donio je

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovana žalba branioca optuženog A.S. zv. „S.“ i potvrđuje presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 155409 24 K od 27.05.2024. godine.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 155409 24 K od 27.05.2024. godine, optuženi A.S. zv. „S.“, oglašen je krivim da je radnjama opisanim u izreci te presude počinio krivično djelo - Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga - iz člana 232. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, pa ga je sud na osnovu tog zakonskog propisa i uz primjenu članova 7., 42., 43., 49., 50. stav 1. tačka b) i 51. stav 1. tačka d) Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, osudio na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci.

Na osnovu člana 188. stav 1. u vezi sa članom 185. stav 1. i 2. tačka a) . Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 34/13, 27/14, 3/19 i 16/20), optuženi je obavezan da nadoknadi troškove krivičnog postupka u iznosu od 220,00 KM u roku od 15 dana računajući od dana pravosnažnosti presude.

Na osnovu člana 232. stav 4. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine opojne droge se oduzimaju.

Protiv navedene presude žalbu je podnio branilac Mirza Fazlić (u daljem tekstu: branilac), zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji, s prijedlogom da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine usvoji žalbu, prvostepenu presudu preinači u dijelu koji se odnosi na krivičnopravnu sankciju, tako što će optuženom izreci blažu kaznu.

Na javnoj sjednici vijeća ovog suda održanoj dana 24.09.2024. godine , branilac je ukratko iznio sadržaj žalbe i u cijelosti ostao kod iste i prijedloga u žalbi, dok se optuženi pridružio navodima svog branioca te zamolio sud da ga blaže kazni.

Tužilac je u usmenom izlaganju izjavila da je prvostepeni sud cijenio sve navedene olakšavajuće okolnosti u presudi te da je optuženi priznanje dao pred sudom kada je bio suočen sa svim dokazima koji su prikupljeni. Nadalje, tužilac je ukazala na rasprostranjenost ovih krivičnih djela, na količinu opojne droge koja je pronađena kod optuženog, te je predložila da i neznatno smanjenje izrečene kazne može biti dostatno za ovog optuženog.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u skladu sa članom 306. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odnosno u onom dijelu koji se pobija žalbom, a po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen Krivični zakon, nakon čega je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Žalba branioca optuženog je neosnovana.

Neosnovano se žalbom branioca prigovara da prvostepeni sud prilikom odmjeravanja krivičnopravne sankcije nije vodio računa o olakšavajućim okolnostima koje optuženom idu u korist, smatrajući da prvostepeni sud nije dao adekvatan značaj priznanju krivice već prilikom prvog ispitivanja u Policiji. Branilac posebno ističe da je optuženi od prvog trenutka iskazao volju u saradnju sa policijom, tužilaštvom, kao i sa sudom, te da je riječ o licu koje je nezaposleno, lošeg imovnog stanja, da je neosuđivan, kao i da se ne vodi drugi krivični postupak protiv njega. Branilac smatra da izrečena kazna zatvora prestroga te da nije u skladu sa dosadašnjom sudskom praksom.

Prvostepeni sud je prilikom odlučivanja o kazni koju će izreći optuženom, u skladu sa odredbom člana 49. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (opšta pravila za odmjeravanje kazne) vodio računa o svim okolnostima koje utiču da kazna bude manja ili veća (olakšavajuće i otežavajuće okolnosti), a o čemu je prvostepeni sud dao obrazloženje na trećoj strani pobijane odluke. Tako je prvostepeni sud kao olakšavajuće okolnosti cijenio činjenicu da optuženi do sada nije osuđivan da se radi o nezaposlenom licu, da je lošeg imovnog stanja te da je priznao izvršenje krivičnog djela prije kraja postupka čime je u određenoj mjeri uticao na efikasnost samog krivičnog postupka, te da je izrazio kajanje. Od otežavajućih okolnosti prvostepeni sud je na strani optuženog cijenio da je kod istog pronađena znatna

količina opojne droge („Amfetamin Speed“), čime je značajno ugroženo zaštićeno dobro. U skladu sa utvrđenim okolnostima prvostepeni sud je istima dao adekvatan značaj i pravilno cijenio u granicama u kojima te okolnosti utiču na vrstu krivičnopravne sankcije koju će izreći optuženi.

Što se tiče prigovora branioca da je optuženi do sada neosuđivan, te da se protiv istog ne vodi drugi krivični postupak, ovaj sud smatra da nije riječ ni o kakvom neočekivanom dobrom ponašanju koje valja nagraditi, već o uobičajenom ponašanju svakog građanina, posebno optuženog koji je u vrijeme izvršenja krivičnog djela imao 24 godine. Prigovor branioca da prvostepeni sud nije dao adekvatan značaj priznanju optuženog u ranoj fazi postupka te da je izrazio kajanje, ovaj sud smatra neosnovanim s obzirom da je prvostepeni sud, kako je to već i ranije rečeno, kao olakšavajuću okolnost cijenio upravo priznanje optuženog u ranoj fazi postupka te izraženo kajanje.

Prilikom odmjeravanja kazne prvostepeni sud je vodio računa da je za navedeno krivično djelo propisana kazna zatvora u trajanju od jedne do deset godina, pa je prvostepeni sud optuženom odmjerio kaznu zatvora ispod granice koja je zakonom propisana imajući u vidu svrhu kažnjavanja i sve utvrđene olakšavajuće i otežavajuće okolnosti. Naime, treba imati u vidu da je optuženi oglašen krivim za krivično djelo – Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga - iz člana 232. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine koje spada u grupu krivičnih djela protiv zdravlja ljudi i koje nose u sebi visok stepen društvene opasnosti, a što se posebno vidi po visini kazne koja je zapriječena za to krivično djelo. Stoga, i ovaj sud smatra da je izrečena kazna zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci u potpunosti adekvatna za ovo krivično djelo i u odnosu na ovog počinioca, te da je u skladu sa svim utvrđenim olakšavajućim i otežavajućim okolnostima koje je sud utvrdio na strani optuženog. Ovaj sud smatra da prigovor branioca kojim se želi dovesti u pitanje pravilnost izrečene kazne je u cijelosti neosnovan.

Kada je u pitanju slabo imovno stanje optuženog na koje branilac u žalbi ukazuje, isto nije moglo imati uticaja na kaznu koju će izreći, budući da se prvostepeni sud opredjelio za kaznu zatvora, pa loše imovno stanje optuženog ne može uticati na dužinu kazne koju će sud izreći.

Takođe, branilac u žalbi navodi pet presuda ukazujući da izrečena kazna zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci nije u skladu sa našom dosadašnjom sudskom praksom, odnosno da ista kazna prestroga. Naime, ovaj sud je izvršio uvid navedene presude, te zaključio da je samo presuda i to protiv osuđenog Almedina Karahasanovića preispitivana po žalbi pred ovim sudom, dok ostale četiri nisu, a ovaj sud primjećuje da je u svih pet navedenih presuda radi se o opojnoj drogi „Marihuana“, te da se radi o manjim količinama navedene opojne droge. Tako da da se navedene presude na koje se poziva branilac ne mogu upoređivati sa konkretnim slučajem s obzirom da kod optuženog A.S. je pronađena opojna droga „Amfetamin Speed“ u količini od 19,572 grama, što se smatra znatnom količinom za tu vrstu droge.

Nije bilo mjesta izricanju blaže kazne, kao što se to predlagalo žalbom, jer ista ne bi bila adekvatna težini počinjenog krivičnog djela, stepenu ugroženosti zaštićenog dobra – zdravlja ljudi, a niti „neznatnom“ smanjenju kazne kako je to predlagala tužilac na sjednici vijeća. Ovaj sud podsjeća da je u konkretnom slučaju optuženi nabavljao i prodavao opojnu drogu „Amfetamin Speed“ u većoj količini, a o čemu je već bilo riječi u prethodnom pasusu ove odluke. Stoga, ovaj sud smatra da je izrečena kazna zatvora

upravo ona kazna kojom će se postići svrha kažnjavanja iz člana 42. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i koja će uticati na počinioca da ubuduće ne čini krivična djela, kao i da će uticati i na ostale da ne čine krivična djela. Izrečenom kaznom zatvora ostvaruje se i svrha krivičnih sankcija u smislu podsticanja optuženog na njegovo prevaspitanje, u smislu člana 7. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Budući da prvostepeni sud prilikom donošenja prvostepene odluke nije počinio propuste na koje se žalbom neosnovano ukazuje, niti povrede Krivičnog zakona na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, to je ovaj sud žalbu branioca optuženog odbio kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu.

Bili su to razlozi zbog kojih je odlučeno kao u izreci ove presude, a u smislu člana 313. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

ZAPISNIČAR

Zineta Abdul Razzak

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Srđan Nedić